

§ 7.

1. I lovens § 27, 1. stk., ændres ordene „1 000 kr. grundværdi“ til: „2 000 kr. i grundbeløb.“

2. Samme paragrafs 3. stk. affattes således:

„3. Landbrugsministeriet kan endvidere, når forholdene taler derfor, tillade nedlægning af en landbrugsejendom, imod at der af jorder tilhørende samme ejer enten oprettes en ny landbrugsejendom eller afgives areal til supplerings af mindre ejendomme til en af Statens Jordlovsudvalg godkendt pris eller stilles areal til rådighed for jordfonden som regel til en pris svarende til aralets grundværdi. Vederlagsarealet skal som regel ligge i samme eller en tilgrænsende kommune og være af mindst samme størrelse i hartkorn eller boniteret mål — eventuelt grundværdi — som tilliggendet til den landbrugsejendom, der nedlægges. Landbrugsministeriet kan efter indhentet erklæring fra Statens Jordlovsudvalg fravige foranstående krav, når den landbrugsejendom, der nedlægges, er uegnet til opretholdelse som selvstændigt brug, eller når andre særlige forhold taler derfor.“

3. Til samme paragrafs 4. stk. føjes som nyt punktum:

„Landbrugsministeriet foranlediger endvidere tilsvarende notering slettet for landbrugsejendomme, der måtte vise sig at være nedlagt før 1. april 1925.“

§ 8.

Lovens § 30 affattes således:

„1. Forsåvidt højere straf ikke er forskyldt efter borgerlig straffelov, straffes

overtrædelse af nærværende lovs bestemmelser med bøde på mindst 200 kr., dog mindst 500 kr., hvis § 2, 1. eller 2. stk., § 9, § 10, § 11, § 13, 1. stk., 1. punktum, § 14, 1. stk., 2. punktum, § 15, 3. stk., eller § 24, 1. stk., overtrædes. Bødestraffen pålægges i overensstemmelse med lovgivningens almindelige regler den for overtrædelsen ansvarlige. Er overtrædelsen begået til fordel for et aktieselskab, et andelsselskab, en institution eller lign., kan bødeansvar tillige eller i stedet pålægges selskabet eller institutionen.

2. Det kan endvidere pålægges vedkommende at efterkomme den ham efter loven påhvilende forpligtelse under tvang af fortløbende bøder på mindst 100 kr. pr. 14 dage regnet fra en af retten bestemt frist.

3. Hvis den, som det påhviler at opføre eller istandsætte en landbrugsejendoms bygninger, afhænder ejendommen, forinden opførelse eller istandsættelse er sket, kan både han og køberen drages til ansvar efter reglerne i 1. stk. for unkladelse af opførelsen eller istandsættelsen. Det kan endvidere pålægges køberen at efterkomme den ham efter loven påhvilende forpligtelse under tvang af fortløbende bøder i overensstemmelse med reglen i 2. stk.“

§ 9.

Landbrugsministeren bemyndiges til at lade lov nr. 291 af 31. marts 1949 med de ændringer, som følger af lov nr. 269 af 14. juni 1951, lov nr. 242 af 7. juni 1952 og nærværende lov, optrykke og bekendtgøre som lov om landbrugsejendomme.

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1.

Ifølge lov nr. 106 af 3. april 1925 var mindstestørrelsen for ejendomme, der skulle henregnes til landbrugsejendomme, 1 ha geom. mål og 1 000 kr. grundværdi. Denne grundværdigrænse gik uændret over i lov nr. 291 af 31. marts 1949, uanset at den almindelige stigning af grundværdierne i tidsrummet fra 1925 til 1949 medførte, at mange ejendomme med et tilliggende af 1 ha eller derover, som i 1925 havde under 1 000 kr. grundværdi, i 1949 var ansat til denne eller en højere grundværdi og derved blevet underkastet landbrugslovens bestemmelser.

Heller ikke ved lov nr. 269 af 14. juni 1951 om tillæg til landbrugsloven blev grundværdigrænsen ændret, uanset at de pr. 1. oktober 1950 ansatte nye grundbeløb gennemsnitlig oversteg de pr. 1. oktober 1932 ansatte gamle grundbeløb med 614 promille for landbrugsejendomme med fra 35 000 til 40 000 kr. i gammelt grundbeløb og med 549 promille for landbrugsejendomme med fra 8 000 til 12 000 kr. i gammelt grundbeløb, hvilket ville have gjort det rimeligt at foretage en tilsvarende forhøjelse af mindstebeløbet i grundværdi for landbrugsejendomme til ca. 1 600 kr.